

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hrdličkovou v právní věci
žalobce: Sentinel, s.r.o. se sídlem Praha 3, Vinohradská 2279/164, IČ: 27063224, zast. JUDr.
Jaromírem Císařem, advokátem se sídlem Praha 1, Dlouhá 39, proti **žalovaným: 1) Česká
republika – Ministerstvo financí ČR**, IČ: 00006947, Praha 1 – Malá Strana, Letenská
525/15, zast. JUDr. Lambertem Halířem, advokátem se sídlem Praha 5, Kroftova 1, **2) Česká
republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR**, IČ: 47609109, Praha 1, Na Františku
32, zast. JUDr. Jarmilou Fabiánovou, advokátkou se sídlem Praha 2, Mánesova 88, o
zaplacení částky 185,713.993,- Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žaloba s návrhem na zaplacení částky 185,713.993,- Kč s příslušenstvím se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 1) k rukám advokáta JUDr. Lamberta Halíře náhradu nákladů řízení v částce 247.532,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- III. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému č. 2) k rukám advokátky JUDr. Jarmily Fabiánové náhradu nákladů řízení v částce 208.010,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u zdejšího soudu dne 2.12.2003 se žalobce domáhal na žalovaném č. 2) a dále původně na Fondu národního majetku České republiky jakožto žalovaném č. 1) zaplacení částky 99,501.499,- Kč se 17% úrokem od 15.2.1995 do zaplacení jakožto náhrady škody, která dle žalobních tvrzení vznikla obchodní společnosti A.G. Service, s.r.o., se sídlem Vrbičany, Chotěšov 177, IČ: 47282550 jakožto vítězi veřejné obchodní soutěže ohledně privatizovaného majetku bývalého státního podniku Kamenolom Dobkovičky. Žalobce tvrdil, že společnost A.G. Service, s.r.o. a dále podnikající fyzická osoba Ing. I. V. IČ: 16406532, se stali vítězi veřejné obchodní soutěže, která byla dne 1.6.1993 vyhlášena na privatizovaném majetku bývalého Kamenolomu Dobkovičky, s.p. Rozhodnutím tehdejšího Ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizace ČR ze dne 11.3.1993 byl schválen privatizační projekt č. 10387 státního podniku Kamenolom Dobkovičky, zpracovaný společností ITAL PRAG a.s., rozhodnutím Ministerstvem průmyslu a obchodu ČR ze dne 6.1.1995 pak došlo k vyjmutí a převedení privatizovaného majetku ze zakladatele na Fond národního majetku ČR. Na základě výsledků neveřejné obchodní soutěže byla dne 15.1.1995 uzavřena ve smyslu zákona č. 92/1991 Sb. smlouva o prodeji podniku, a to mezi Fondem národního majetku ČR jakožto prodávajícím a kupujícími A. G. Service s.r.o. a Ing. I. V. Tito kupující nabyli privatizovaný majetek do podílového spoluvlastnictví, uhradili kupní cenu ve výši 47,735.000,- Kč, avšak privatizovaný majetek jim byl předán pouze částečně. Do privatizačního projektu byla totiž pod bodem „hmotná aktiva“ s uvedením jejich ceny ve výši 5,708.000,- Kč zahrnuta rovněž těžební práva k dobývacím prostorům Dobkovičky, Litochovice – Kubačka a Litochovice I. Tato těžební práva vlastnil s.p. Kamenolom Dobkovičky a v rámci privatizace měla přejít na nabyvatele privatizovaného majetku, k čemuž však nedošlo. Nabyvatelům tak nebyl předán celý předmět smlouvy o prodeji podniku ze dne 15.1.1995, to je privatizovaný majetek bývalého s.p. Kamenolom Dobkovičky, zejména dobývací prostory a pozemky s nimi související, čímž fakticky byla znemožněna očekávaná realizace těžby čediče kupujícími. Původní žalovaný č. 1) – Fond národního majetku ČR tak porušil svou právní povinnost nečinností, když k aktivnímu jednání – vydání majetku nabyvatelům byl povinen. Žalovaný č. 2) jako zakladatel s.p. Kamenolom Dobkovičky odpovídal za vypracování návrhu privatizačního projektu a měl rovněž kontrolní povinnost vůči řediteli privatizovaného s.p. Ing. M. D. za jehož působnosti ve funkci ředitele došlo k neoprávněné manipulaci s předmětným dobývacím prostorem.

Žalobce dále v žalobě specifikoval ušlý zisk v důsledku nerealizace těžby čediče v předmětných dobývacích prostorech, přičemž vycházel z měsíčního povoleného objemu těžby čediče v tunách, z obvyklého dosahovaného zisku – marže v tomto odvětví, z odbytové ceny za jednu tunu a z ročního vývoje inflace v procentech. Tento ušlý zisk vyčíslil za období od 15.1.1995 do 30.11.2003 v celkové částce 196,390.497,91 Kč. V žalobě tvrdil, že se jedná

o zjednodušené určení výše ušlého zisku, kterého by nepochybně kupující dosáhli, pokud by jim bylo umožněno realizovat jimi zakoupená dobývací práva v předmětných těžebních prostorech.

Dále žalobce v žalobě uvedl, že dne 18.11.2003 uzavřel jako komisionář se společností A.G. Service s.r.o. jako komitentem komisionářskou smlouvu ve smyslu § 577 obč. zák., čímž je dána aktivní legitimace žalobce v tomto sporu. Protože druhý nabyvatel privatizovaného majetku Ing. L. V. komisionářskou smlouvu s žalobcem neuzavřel, uplatnil žalobce podanou žalobou pouze nárok na zaplacení náhrady škody v částce 99,501.499,- Kč s příslušenstvím.

Podáním ze dne 26.11.2004 žalobce rozšířil žalobu o nárok na zaplacení částky 31,349.997,72 Kč s 3% úrokem z prodlení od 30.11.2004 do zaplacení s odůvodněním, že se jedná o další ušlý zisk za období 12 měsíců od 1.12.2003 do 30.11.2004, tj. 12 x 2,612.499,81 Kč. Tato změna žaloby byla připuštěna usnesením zdejšího soudu ze dne 4.1.2006, č.j. 3 Cm 7/2004-23, a to za použití § 95 o.s.ř. Tímto usnesením zároveň zdejší soud ve výroku II. rozhodl za použití § 107 odst. 1, odst. 3 o.s.ř., že v tomto řízení bude pokračováno s Českou republikou – Ministerstvem financí ČR jakožto žalovaným č. 1). Toto rozhodnutí bylo vydáno s ohledem na zákon č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku s účinností od 1.1.2006. Dle uvedeného zákona byl Fond národního majetku ČR k 1.1.2006 zrušen, jeho majetek přešel na stát, stát vstoupil do všech práv a povinností Fondu národního majetku z právních vztahů a jménem státu jedná v těchto vztazích Ministerstvo financí ČR. Česká republika – Ministerstvo financí ČR se tak stala procesním nástupcem žalovaného č. 1) v tomto řízení.

Podáním ze dne 25.9.2006 žalobce znovu rozšířil žalobní nárok o 54,862.496,01 Kč s příslušenstvím. Uvedl, že naposledy byla škoda ve formě ušlého zisku vyčíslena k 30.11.2004. Za období od 1.12.2004 do 31.8.2006 uběhlo 21 kalendářních měsíců a žalobci za každý měsíc vzniká škoda v podobě ušlého ve výši 2,612.499,81 Kč. Žalobce zároveň změnil žalobce co do nároku na zaplacení úroku z prodlení s tím, že se domáhal zaplacení celkové částky 185,713.993,- Kč se 17% úrokem z prodlení p.a. z této částky od 15.2.1995 do zaplacení. Ve smyslu § 95 o.s.ř. byla tato změna žaloby připuštěna usnesením, vyhlášeným na jednání ve věci samé, konaném dne 25.9.2006.

Žalovaný č. 1) se k žalobě vyjádřil písemným podáním ze dne 7.2.2006. Poukázal na to, že zákon č. 92/1991 Sb. stanovoval závazný postup při převodu majetku státu a Fond národního majetku ČR jakožto právní předchůdce žalovaného č. 1) a vykonavatel rozhodnutí o privatizaci tento postup respektoval, přičemž nebyl oprávněn zasahovat do privatizačního projektu, nepříslušelo mu právo kontroly a nebyl odpovědný za privatizační projekt. Tuto odpovědnost nesl privatizovaný státní podnik a jeho zakladatel ve smyslu § 7 uvedeného zákona. Dále žalovaný č. 1) poukázal na to, že dne 1.10.1996 byla mezi účastníky smlouvy o prodeji podniku ze dne 15.1.1995 uzavřena dohoda o narovnání, kterou si smluvní strany narovnaly všechna sporná práva včetně kupní ceny s tím, že podepsáním této dohody nemají vůči sobě žádných dalších nároků, pohledávek a požadavků. Touto dohodou tak byly závazky vyplývající ze smlouvy o prodeji podniku narovnány, zanikly v rozsahu této dohody a byly nahrazeny závazky novými. Žalovaný č. 1) ani jeho právní předchůdce neporušili žádnou svoji povinnost ze závazkového vztahu, tj. ze smlouvy o prodeji podniku v souvislosti s dohodou o narovnání. Dále žalovaný č. 1) vznesl námitku promlčení s odkazem na ust. §

397 obch. zák. a běh čtyřleté promlčecí doby. Rovněž pak vznesl námitku nedostatku aktivní legitimace žalobce s odůvodněním, že na základě pouhé komisionářské smlouvy žalobce nemůže právo na náhradu škody uplatňovat, když jím tvrzená škoda měla vzniknout odlišnému subjektu. S odkazem na tyto důvody navrhol zamítnutí žaloby.

Žalovaný č. 2) se k žalobě vyjádřil písemným podáním ze dne 31.1.2006. Poukázal na to, že ve smyslu privatizačních zákonů schvalovalo privatizační projekty Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci, v daném případě se tak stalo rozhodnutím tohoto ministerstva ze dne 11.3.1993, č.j. 620/779/93, a to po předchozím předložení privatizačního projektu zakladatelem. Po schválení privatizačního projektu došlo k realizaci privatizace, kterou prováděl Fond národního majetku ČR po předchozím převodu majetku státního podniku žalovaným č. 2) na fond. Žalovaný č. 2) sice vykonával vůči privatizovanému státnímu podniku funkci zakladatele, avšak státní podnik je ve smyslu zákona č. 11/1990 Sb. i ve smyslu zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, samostatnou právnickou osobou, stát neručí za závazky státního podniku a naopak. Žalovaný č. 2) dále poukázal na ustanovení v privatizačním projektu – formulář 3A, str. 5, bod 16, dle kterého těžební práva měla být převedena smluvně na základě § 27 odst. 7 z.č. 541/1991 Sb. Převedení těžebních práv předpokládalo vlastnění oprávnění k provádění těžební činnosti dle horního zákona a na nabyvateli privatizovaného majetku tedy bylo, aby si toto oprávnění obstaral. Nabyvatelé privatizovaného majetku neměli platné oprávnění k provádění hornické činnosti a proto Fond národního majetku ČR nemohl tato práva k dobývacím prostorům na nabyvatele převést. Navíc problematika převodu dobývacích prostorů není v kompetenci žalovaného č. 2), neboť ten není účastníkem řízení při stanovení a při převodech dobývacích prostorů podle horního zákona ani při realizaci privatizace. Získání odborné způsobilosti a tím i získání těžebních práv ke stanovenému dobývacímu prostoru bylo výlučně v kompetenci nabyvatelů privatizovaného majetku. Majetek týkající se privatizace byl na základě schváleného privatizačního projektu č. 10387 řádně převeden na Fond národního majetku ČR a žalovaný č. 2) neporušil žádnou právní povinnost, která by vedla ke vzniku škody nabyvatelů privatizovaného majetku. Žalovaný č. 2) namítl jednak nedostatek své pasivní legitimace v tomto řízení a rovněž vznesl námitku promlčení žalobního nároku. Z těchto důvodů žalovaný č. 2) rovněž navrhol zamítnutí žaloby.

Z listinných důkazů, a to z aktualizovaného privatizačního projektu č. 10387, z rozhodnutí Ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci ČR ze dne 11.3.1993, ze sdělení Fondu národního majetku ČR ze dne 8.9.1994, z rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ČR č. 9/1995 ze dne 6.1.1995, ze smlouvy o prodeji podniku ze dne 15.1.1995 a z dohody o narovnání ze dne 1.10.1995 byly zjištěny následující skutečnosti:

Společnost ITAL PRAG a.s. vypracovala privatizační projekt, týkající se samostatně privatizované jednotky – s.p. Kamenolom Dobkovičky se sídlem ve Velemíně. Dle tohoto privatizačního projektu mělo dojít k privatizaci na základě výsledků veřejné soutěže. Tento privatizační projekt byl schválen Ministerstvem pro správu národního majetku a jeho privatizaci ČR dne 11.3.1993 ve smyslu § 10 odst. 1 z.č. 92/1991 Sb. Dopisem ze dne 8.9.1994, č.j. 093/1253/94/Ost Fond národního majetku ČR sdělil společnosti A.G. Service s.r.o. a podnikající fyzické osobě Ing. I. [redacted] V [redacted], že se stali vítězi veřejné soutěže na koupi privatizované jednotky – s.p. Kamenolom Dobkovičky. Ministr průmyslu a obchodu ČR svým rozhodnutím č. 9/1995 ze dne 6.1.1995 rozhodl o vyjmutí a převedení části majetku

s.p. Kamenolom Dobkovičky na Fond národního majetku ČR na základě schváleného privatizačního projektu. Jednalo se o část privatizovaného majetku uvedenou ve formuláři 4B/2001 privatizačního projektu č. 10387. Dne 15.1.1995 uzavřel Fond národního majetku ČR jako prodávající s kupujícími A. G. Service spol. s.r.o. a Ing. I. [redacted] V. [redacted] smlouvu o prodeji podniku, která dle svého článku II. byla uzavřena na základě shora citovaných čtyř podkladů (privatizační projekt, rozhodnutí vydané Ministerstvem pro správu národního majetku a jeho privatizaci ze dne 11.3.1993, rozhodnutí Fondu národního majetku ČR ze dne 8.9.1994 a rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ČR ze dne 6.1.1995. Dle čl. III. se předmětem smlouvy stal převod vlastnického práva k movitému a nemovitému majetku a převod jiných práv a majetkových hodnot, jež sloužily k provozování státního podniku, přičemž soupis nemovitého majetku tvoří přílohu č. 1 této smlouvy. Dne 1.10.1996 pak byla mezi Fondem národního majetku ČR na straně jedné a mezi společností A.G. Service spol. s.r.o. a Ing. I. [redacted] V. [redacted] na straně druhé uzavřena dohoda o narovnání. V čl. I. smluvní strany konstatují, že společnost A. G. Service s.r.o. a Ing. I. [redacted] V. [redacted] se stali vlastníky privatizovaného majetku s.p. Kamenolom Dobkovičky dle aktualizovaného privatizačního projektu č. 10387. Vlastnictví privatizovaného majetku nabyli tito kupující na základě smlouvy s prodávajícím – Fondem národního majetku ČR kupní smlouvou ze dne 15.1.1995. Kupní smlouva byla uzavřena na základě veřejné obchodní soutěže dle rozhodnutí Ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci ČR ze dne 11.3.1993. Důvodem pro uzavření dohody o narovnání je zájem obou smluvních stran dosáhnout mimosoudní dohody o naplnění vzájemných práv a povinností, jakož i s ohledem na vzniklou objektivní situaci upravit rozsah a podobu vzájemných práv, založených uvedenou kupní smlouvou.

Ze shora citovaných listinných důkazů tak nepochybně vyplývá, že privatizace majetku s.p. Kamenolom Dobkovičky se jako vítězové veřejné soutěže stali A. G. Service spol. s.r. o. a I. [redacted] V. [redacted] kteří následně uzavřeli s Fondem národního majetku ČR, na který byl privatizovaný majetek převeden, smlouvu o prodeji podniku. Tito kupující – nabyvatelé pak dále s Fondem národního majetku ČR jednali, jak vyplývá z dohody o narovnání z října 1996.

Žalobce odvozoval svou aktivní legitimaci v tomto řízení z komisionářské smlouvy, kterou jako komisionář uzavřel s komitentem A. G. Service s.r.o. Tuto komisionářskou smlouvu ze dne 18.11.2003 žalobce rovněž v rámci tohoto řízení předložil k důkazu. Bylo z ní zjištěno, že žalobce se za podmínek dohodnutých touto smlouvou zavázal zaříditi vlastním jménem na účet společnosti A. G. Service s.r.o. obchodní záležitosti včetně vedení soudních sporů vyplývajících z toho, že předmět smlouvy o prodeji podniku ze dne 15.1.1995 byl kupujícími předán pouze částečně a jejich podnikatelský záměr nemohl být realizován předpokládaným způsobem. Jednání, která v této souvislosti byla vedena, nevedla ke smírnému pozitivnímu výsledku ve prospěch nabyvatelů majetku. Obchodními záležitostmi ve smyslu této smlouvy se rozumí realizace práv a právem chráněných zájmů, včetně práva na náhradu škody, vyplývající ze skutečnosti, že společnost A. G. Service s.r.o. a Ing. I. [redacted] V. [redacted] (každému v rozsahu ideální jedné poloviny předmětu prodeje) byl předán předmět smlouvy o prodeji podniku ze dne 15.1.1995 pouze částečně a byla jim tak znemožněna plánovaná těžba čediče. Komitent bere na vědomí, že komisionář je při realizaci obchodních záležitostí podle této smlouvy oprávněn postupovat samostatně a jednat se všemi dotčenými státními orgány, organizacemi a všemi dalšími subjekty, u nichž lze práva související s předmětem této smlouvy uplatnit, včetně domáhání se práv soudní cestou.

Protože námitku nedostatku aktivní legitimace žalobce vznesli oba žalovaní, zabýval se soud nejprve posouzením této otázky. V záhlaví komisionářské smlouvy ze dne 18.11.2003 je uvedeno, že byla uzavřena dle § 577 a násl. obch. zák. Dle tohoto ustanovení smlouvou komisionářskou se zavazuje komisionář, že zařídí vlastním jménem pro komitenta na jeho účet určitou obchodní záležitost, a komitent se zavazuje zaplatit mu úplat. Pokud jde o výklad tohoto ustanovení, pod pojmem „zařízení určité obchodní záležitosti“ je třeba rozumět právní úkon komisionáře, přičemž je třeba, aby tato zařizovaná záležitost měla obchodní povahu. Nejčastějšími případy v praxi, pokud jde o tento smluvní vztah, bývají komise nákupní a komise prodejní, které spočívají v tom, že komitent pověří komisionáře k nákupu zboží – movitých věcí či cenných papírů, popřípadě mu toto zboží naopak svěří k prodeji třetí osobě.

Po zhodnocení obsahu smlouvy uzavřené dne 18.11.2003 mezi žalobcem a společností A.G. Service s.r.o. dospěl soud k závěru, že se nejedná o komisionářskou smlouvu ve smyslu shora citovaných ustanovení obch. zák., neboť záležitost, kterou se žalobce jako komisionář zavázal zaříditi vlastním jménem na účet komitenta dle čl. I. této smlouvy není záležitostí, která má obchodní povahu. Podle názoru soudu by se s ohledem na obsah uvedené smlouvy mohlo jednat o smlouvu příkazní ve smyslu § 724 a násl. obč. zák., na jejímž základě se příkazník zavazuje, že pro příkazce obstará nějakou věc nebo vykoná nějakou činnost. V takovém případě se u příkazníka nejčastěji jedná o právní jednání, kdy příkazník uzavírá jménem a s účinky pro příkazce smlouvy, obstarává jejich realizaci, činí jiné právní úkony před soudy, úřady či ve vztahu k třetím osobám apod. V takovýchto případech právního jednání příkazníka jménem a s účinky pro příkazce upravuje příkazní smlouva vnitřní vztah mezi příkazcem a příkazníkem, tedy vlastně mezi zmocnitelem a zmocněncem. Navenek se vůči třetím osobám taková smlouva projeví ve formě plné moci jako jednostranného prohlášení příkazce (zmocnitele) o osobě příkazníka (zmocněnce) a o rozsahu jeho oprávnění jednat s účinky pro příkazce. Takováto plná moc musí mít písemnou formu, pokud nejde o určitý právní úkon.

Soud dále dospěl k závěru, že pokud by smlouva ze dne 18.11.2003 měla být svým obsahem smlouvou příkazní, popřípadě jinou nepojmenovanou smlouvou, uzavřenou mezi žalobcem a společností A. G. Service s.r.o., jedná se o neplatný právní úkon pro neurčitost ve smyslu § 37 odst. 1 obč. zák. Obstarávání nějaké věci či vykonávání jiné činnosti, to je závazky, které žalobce v této smlouvě převzal, jsou v čl. I. odst. 2 uvedené smlouvy vymezeny pouze obecně, povšechným a vágním způsobem a tedy neurčitě. Formulace „realizace práv a právem chráněných zájmů včetně práva na náhradu škody a včetně domáhání se práv soudní cestou“ nevymezuje určitým způsobem, k jakému jednání se vlastně žalobce pro společnost a A. G. Service s.r.o. zavázal. Z důvodu neplatnosti uvedené smlouvy pro neurčitost soud proto dospěl k závěru o nedostatku aktivní legitimace žalobce v tomto řízení, což mělo za následek zamítnutí žaloby v celém rozsahu.

Pro úplnost soud na závěr dodává, že nositelem všech oprávnění, ale i závazků společnosti A. G. Service s.r.o., které vznikly smlouvou o prodeji podniku ze dne 15.1.1995, by se žalobce mohl stát pouze na základě platné smlouvy o postoupení pohledávek, kterou by uzavřel se společností A. G. Service s.r.o. ve smyslu § 524 a násl. obč. zák, popřípadě na základě smluv uzavřených se jmenovanou společností ve smyslu § 531 až § 534 obč. zák. Pouze zde uvedené smluvní typy mají za následek změnu v osobě věřitele nebo dlužníka

Pokračování

3 Cm 7/2004-66

jakožto účastníka vícestranného právního úkonu, nepočítaje v to případy, kdy k cesi dochází na základě zákona. S odkazem na tyto skutečnosti soud žalobu v celém rozsahu zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. Oběma procesně úspěšným žalovaným vznikly náklady za právní zastoupení, tj. odměna v částce 207.860,- Kč (§ 3 odst. 1 bod 7 vyhl. č. 484/2000 Sb.) a dále náhrada za 2 režijní paušály po 75,- Kč, tj. 150,- Kč (§ 11, § 13 vyhl. č. 177/1996 Sb), tedy celkem činí náklady každého z žalovaných 208.010,- Kč. U žalovaného č. 1) je třeba k těmto nákladům připočíst ještě částku 39.522,- Kč, představující 19% DPH, neboť právní zástupce žalovaného JUDr. Lambert Halíř předložil osvědčení o tom, že je plátcem této daně.

P o u ě e n í : Proti tomuto rozsudku lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená vykonatelným rozsudkem splněna dobrovolně, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Praze dne 25.9.2006

JUDr. Alena Hrdličková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost:
Kirchnerová